

Politici Agricole Comunitare

Acest **curs** prezintă **Politici Agricole Comunitare**.

In acest PDF poți vizualiza cuprinsul și bibliografia (daca sunt disponibile) și aproximativ două pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site conține un fișier, într-un număr total de **138 pagini**.

Fișierele documentului original au următoarele extensii: doc.

Cuprins

INTRODUCERE 3

CAPITOLUL I - SCURTĂ RETROSPECTIVĂ A POLITICILOR AGRARE: LIBERALISM ȘI PROTECȚIONISM 5

CAPITOLUL II - POLITICA AGRICOLĂ COMUNITARĂ 18

2.1. Geneza construcției europene 18

2.1.1. Cronologia construcției europene 19

2.1.2. Sistemul instituțional al Uniunii Europene 25

2.1.3. PAC, justificare și semnificații economice 29

2.2. Obiectivele și principiile politicilor agricole comunitare 32

2.3. Mecanismele de funcționare a politicii agricole comune 37

2.3.1. Evoluția conceptuală a susținerii agriculturii 37

2.3.2. Pârghiile mecanismului de funcționare a P.A.C.-ului 40

2.4. Implicațiile socio-economice ale politicilor de susținere a agriculturii 47

2.5. Reformele succesive ale PAC: 1992, 1994, 1999 53

CAPITOLUL III - POLITICA DE PROTECȚIE A MEDIULUI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ 65

3.1. Obiectivele și principiile politicilor comunitare în domeniul mediului..... 65

3.2. Măsurile naționale, regionale și locale de protecție a mediului 67

CAPITOLUL IV - POLITICA AGRICOLĂ A STATELOR UNITE ALE AMERICII 72

4.1. Scurtă retrospectivă asupra politicilor agricole a S.U.A. 72

4.2. Principalele dispoziții ale noii legi agricole americane 79

4.3. Susținerea exporturilor americane 88

4.4. Programele agro-mediu - (Programele de protecție a mediului înconjurător) 91

4.5. Programele sociale 93

4.6. Consecințele pentru agricultura americană 94

CAPITOLUL V - AGRICULTURA, GATT ȘI OMC 101

5.1. Prezentarea generală a GATT 101

5.2. Runda Uruguay 107

CAPITOLUL VI- POLITICA DE INTEGRARE A ȚĂRILOR DIN E.C.O. ÎN STRUCTURILE UE (INTEGRAREA AGRICOLĂ) 111

6.1. Contextul general de integrare în structurile U.E. 111

6.2. Integrarea țărilor din Europa Centrală și Orientală văzută din interiorul U.E. 115

6.3. Starea agriculturii celor 10 țări din E.C.O. prin prisma programatică a "Agendei 2000" 119

BIBLIOGRAFIE 136

Extras

INTRODUCERE

Criza agriculturii românești s-a datorat eșecului agriculturii colectiviste, determinat la rândul său, de politica antieconomică și mai ales antițărănească a fostului regim totalitar. Această politică s-a concretizat în volumul redus al investițiilor, în practicarea unor prețuri derizorii la achizițiile și contractările de produse

vegetale și animaliere, în centralismul excesiv al planurilor de culturi, în ratele înalte de exploatare directă și indirectă a țărănimii. Efectele directe ale acestei politici de pauperizare a întregii ramuri agricole dar mai ales a țărănimii s-au regăsit în dezechilibre financiare și social-umane profunde. Echilibrarea agriculturii, revigorarea întregului sistem agroalimentar presupunea măsuri radicale, de fond.

Tranziția la economia de piață era necesară în perioada postdecembristă, însă presupunea o autentică reformă economică, o legislație eficientă capabilă în modernizarea agriculturii, și la modul general să revitalizeze spațiul rural al neamului nostru.

Evoluția agriculturii românești postdecembriste se aseamănă cu cea a celorlalte țări din centrul și estul Europei (foste comuniste). Imediat după căderea regimurilor comuniste a fost abandonată în aceste țări planificarea centralizată; a fost eliminat controlul oficial al prețurilor, acestea devenind gradual libere; cea mai mare parte a firmelor de stat a intrat într-un proces firesc de privatizare. În sectorul agricol fostele cooperative agricole de producție și multe din fermele de stat s-au transformat. În toate aceste țări pământul a fost redat foștilor proprietari.

În mod firesc, în evoluția de la societatea comunistă la cea capitalistă au apărut extrem de multe probleme. Unele sunt legate de politica macroeconomică, altele de liberalizarea prețurilor, de apariția inflației și chiar a hiperinflației, de apariția a unor noi inegalități sociale, a șomajului, ceea ce a determinat ca viitorul să plutească în plină incertitudine. În rezolvarea acestor probleme țările cu economie în tranziție nu au fost lipsite de sfaturi relative la politicile lor agricole. Astfel – Banca Mondială a elaborat rapoarte substanțiale asupra țărilor respective; Organizația Economică pentru Cooperare și Dezvoltare a început să includă țările Europei Centrale în analizele sale de politici agrare. Prin programul PHARE al Uniunii Europene pentru Europa Centrală și de Est se oferă asistență tehnică, și în multe cazuri a înființat unități de consultanță pentru politicile agrare.

Tratarea tuturor agriculturilor din țările foste comuniste la nivel global, fără discernerea specificului fiecărei țări în parte, a micșorat gradul de penetrabilitate al acestor costisitoare programe, care s-au văzut astfel de cele mai multe ori fără finalitate concretă.

România în tranziția spre economia de piață are datorită agriculturii o poziție aparte, poziție care se datorează atât ponderii relativ importante a agriculturii în cadrul economiei naționale cât mai ales specificității agriculturii românești.

Vom căuta să discernem în continuare poziția României în cadrul celor zece țări din ECO care formează cel de-al cincilea val de lărgire al Uniunii Europene. Vom căuta să înțelegem care sunt actualele jocuri mondiale în domeniul politicilor agricole. Acest lucru îl putem face studiind în detaliu politicile agricole comunitare, politica agricolă americană și stadiul negocierilor agricole din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, înarmându-i pe studenții noștri cu cunoștințele necesare în domeniul politicii agricole pentru a deveni poate, buni negociatori în cadrul viitoarelor politici agricole de integrare în structurile U.E.

.....
.....
.....

Documentul complet de 138 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

una cu respectarea valoarei ¹³ în funcție de diferența selectivă tratată.

Comisia Europeană cuprinde 28 Comisari numiți de comun acord de către guvernele țărilor din Uniunea (Prințip de reciprocitate are 2 comisari - unul pentru țările, economie, educație, știință și cultură pentru altele economice și finanțare, monedă unică). Comisia are numai dreptul de inițiativă în domeniul legislativ, propune deciziile comisiunii de miniștri, controlează aplicarea tratatelor, asigură politica financiară comună. Este ca altele organele executiv al Uniunii Europene. Este numită în domeniul său de activitate comisar. Mandatul său este de cinci ani (1997 - 2009).

Parlamentul European are 512 deputați, din care pentru Franța 97. Este în baza sistemului parlamentar internațional alorilor direct de către cetățeni. Mandatul său este de cinci ani (1996-1999). Este parlamentul european se exercită în următoarele domenii:

- în materie instituțională, puterea sa de inițiere a Comisiei constituie puterea sa politică, parlamentul poate revizui Comisia prin vot sau revocarea de consens;
- în materie bugetară, are ultimul cuvânt asupra cheltuielilor comune "sau obligatorii" (finanțate statele) și puterea de a respinge sau de a aproba bugetul global, bugetul, și ea poate modifica "cheltuieli obligatorii" (FEOGA) care reprezintă în jur de 50 % din bugetul comun;
- în materie legislativă, rețea Parlamentului european a exercitat rolul în introducerea procedurii de codificare (Conferința Parlament european pentru amenda domeniul finanțării interne).

Curtea de Justiție asigură respectul dreptului în interpretarea și aplicarea tratatelor europene. Autoritatea Curții este deosebită juridicilor naționali pentru că nu a fost creată de o instanță națională prin Tratatul de

la Maastricht sa poate acorda amestecul membrilor în cazul în care nu sunt respectate hotărârile sale.

Curtea de Conturi compusă din cinci persoane numite comunitar pentru șase ani, controlează politica financiară a instituțiilor și agențiilor Uniunii. Ea a dezvoltat din cele cinci instanțe ale Uniunii Europene după Tratatul de la Maastricht, autoritatea sa fiind ridicată cu acordul scutit.

Comitetul Economic și Social (organizație consultativă) numită 222 membri numiți de organizațiile naționale ale celor trei reprezentative sociale economice (agricultura financiară de exemplu au în acest comitet patru reprezentanți). Comitetul este consultat înainte de adoptarea măsurilor comunitare de decizie și poate de asemenea emite opinii din propria sa inițiativă.

Comitetul Regiunilor (organizație consultativă) crează a Tratatului de la Maastricht, numită 222 membri, reprezentanți ai colectivităților locale și regionale (Comitete regionale, Comitete generale, organizații). Alții sînt însoțită de o reprezentativitate locală și europeană. Comitetul este consultat în mai multe domenii care necesită atenție regională și poate emite opinii din propria sa inițiativă.

2.1.1. PAC, justiție și amenajarea economice

Politica Agricolă Comunitară a fost pusă în aplicare în urma cucerii Pieței Comune. Inițiativă ea anul 1957, după semnarea Tratatului de la Roma. Ea este rezultatul unor serii succesive de negocieri între diferitele țări, însă ea bazat pe principiul care sunt deja aplicat în cadrul diferitelor țări care sînt fondatoare ale Uniunii, înțeles, deși vechi a politicii agricole (de exemplu cele din Franța, Anglia, Danemarca), pentru că implicarea de se și cum au fost fiind astfel de politici, în contextul economice și sociale diferite, și de ce în cadrul Uniunii Europene

putem de vedere foarte diferite se pot constata în ceea ce privește de politici comune, între țări impozitare și exportare are din Nord și din Sud, sau cu atenția de capitalizare agricolă diferite, sau între țări sau "bank" sau mai "interconectate" prin tradiție.

Având în vedere importanța și complexitatea intervențiilor ale Statelor membre în sectorul agricol și agro-alimentar sunt necesare, în ceea ce privește politica (J. Millet, 1999):

- analiza diferențelor structurale între veniturile agricole și cele ale altor activități economice;
- dezvoltarea populației agricole care în general sînt în vîrstă înaintată, de unde necesitatea obiectivă a intervenției economice;
- strategiile necesitatea de a ocupa terenurile și în special zonelor de frontieră;
- grupurile: sunt alimentate a excelenței de producție care nu mai mult puțin în discuție;
- rolul instituțiilor care cele se folosesc în amenajarea teritoriului.

Cele trei dezvoltări și probleme sunt cele economice, dar legate de obiective specifice a sectorului agricol:

- sprijin pentru creșterea creșterii productivității în cadrul sectorului agricol;
- protecția de fluctuațiile de prețuri, sau de prețuri inferioare costurilor de producție ale produselor (sau a fluctuații de producție, de prețuri prea ridicate, de exemplu cele referitoare la tariful agricol), care ar fi destabilizatoare și dăunătoare producției locale;
- asigurarea securității alimentare și adaptarea producției la evoluția cererii consumatorilor sau a tendințelor de stil.

Ele pot de asemenea, din ce în ce mai mult, să în în condițiile problemele legate de medii înconjurătoare:

Mai multe detalii se găsesc în [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](https://biblioteca.regielive.ro)